

[Knud Lind]

første taler man om modsætningsvis: der skal foreligge en fare for den offentlige fred og sikkerhed. Det er det første, man skal tage med i sin bedømmelse.

Det næste er – og så meget vil jeg da gerne medgive hr. Leif Hermann – at jeg er helt sikker på, at hvis nogle, der skal afholde et karneval, for ikke at løbe ind i disse problemer søger kommunen angående de ruter, de skal have osv., så vil de gå op til politiet og sige: Vi afholder et karneval dér og dér, og dér vil vi bære en hel del masker – for ikke at løbe ind i de problemer. Jamen det er da helt naturligt, og det er på linje med, at når nogle cykelryttere ønsker at afholde cykelløb, så henvender de sig også til politiet og meddeler, at de ønsker at afholde et cykelløb.

Der er intet unormalt i det, men det bliver unormalt, og det bliver nærmest grotesk, når teoretikerne i denne sal, som er så uendelig langt væk fra alle problemerne udenfor, først får taget det op og vendt og drejet hvert eneste ord i stedet for at være en lille smule positive over for de intentioner, der er i lovforslaget. Det er man ikke, og man kunne lige så godt sige fra hr. Leif Hermanns og fra de andre ordføreres side: Vi er imod det. BZ'erne skal have lov til at gøre lige, hvad der passer dem, og de skal selvfølgelig ikke straffes. Sådan skal man sige det.

Bjørn Elmquist (V):

Ja, det er jo en tung procedure, som det altid er, når vi har en debat, hvor hr. Knud Lind er med. Det er fantastisk, at ingen af ordførerne kan gå på talerstolen, uden at hr. Knud Lind skal op og bruge de korte bemærkninger – og ud over enhver tidsmæssig begrænsning! Jeg er rigtig ked af, at vores debat skal have sådan et forløb, og jeg forventer også, at hr. Knud Lind benytter sig, ikke af sin taleret, men nærmest talepligt, til at tage bopæl heroppe på talerstolen, når nu jeg er færdig med mit indlæg.

Jeg er ked af, at hr. Knud Lind ikke kan få ind i sin knold, havde jeg nær sagt, at der er nogle fejl, nogle mangler ved dette forslag. Jeg synes, vi er kommet meget langt væk fra det oprindelige udgangspunkt, et udgangspunkt, som vi i mit parti er enige i er et problem, nemlig at der findes folk, der vil misbruge vores frie demonstrationsret i Danmark til at gøre demonstrationen ulovlig faktisk, udfolde ulovlige aktiviteter og så samtidig sløre deres identitet,

så det gøres umuligt for samfundet, for ordensmagten, at fastholde dem i et efterfølgende retligt ansvar. Det er jo dér, vi har kernen af problemet.

Jeg tror, vi er meget få i denne sal, som ønsker at gå ud og hindre den fri demonstrationsret. Vi er også meget få, der ønsker at hindre den slags demonstrationer, som der er givet eksempler på her fra talerstolen: de politiske flygtninge, som gerne vil give deres utilfredshed til kende, men med sløret identitet. Vi kunne også nævne et eksempel som cyklistdemonstrationen, der var for nylig, med udgangspunkt fra Rådhuspladsen, hvor man i protest mod bilernes forurening havde luftmasker, eller hvad det hedder, foran næse og mund. Og det er selvfølgelig også en sløring af ansigts-trækkene.

Men når jeg er nået så langt, må jeg vende tilbage til det, jeg sagde i starten, hr. Knud Lind. Det her er ikke noget, som vi kan bruge. Der er elementer i det, som helt klart trækker i den rigtige retning, men det nytter jo ikke noget at sige, at justitsministeren har haft sine embedsmænd til at kigge forslaget igennem og komme med en meget tynd forklaring på, at det ikke duer. De største eksperter, vi har på området, er nu engang de folk, der sidder ovre i Justitsministeriet. Og når de giver os belæg for at sige, at det ikke duer, som det er udformet her, så må vi tage det til følge. Hvis de siger til os, at det formål, vi søger at opnå – og det var det, jeg var inde på i starten – ikke kan opnås med dette forslag, må vi simpelt hen sige til hr. Knud Lind og til Fremskridtspartiet: Duer ikke – om igen! og så deltage, når nu justitsministeren forhåbentlig inden længe kommer med et bedre forslag.

Jeg har også vanskeligheder ved at forstå det, der i lovforslagets § 1 står i stk. 3 i den nye § 134 b, om, at politiet kan tillade undtagelse fra bestemmelserne, og jeg er heller ikke tryk ved det, som står i den foreslåede § 134 b, 1. stykke, for jeg kan godt forestille mig, at der f.eks. er urobetjente, som hr. Leif Hermann var inde på, der kunne risikere at skulle komme under tiltale her. Jeg tror ikke, at politiet ville gøre det. Selvfølgelig ville der da være så meget sund fornuft hos politiet, at de ikke begyndte på den slags ting.

Men vi må i hvert fald sikre os, at vi ikke laver lovsjusk, når vi skal vedtage en paragraf, der skal ramme så præcist, som vores ønsker er i dette tilfælde.